

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság

23. Bnyt. 11.052/2021/3. szám

A bíróság 2021. október 29 -n kelt „ítélete” ellen fellebbezést nyújtok be. Eddig abban a hitben voltam, hogy van hivatalból kirendelt ügyvédem, aki ezt megteszi, de úgy tűnik, hogy ügyvédem nincs. Nem keresett és jelzés sem érkezett, hogy nem vállalja a védelmemet. Kommunikációs lehetőségem igen korlátozott, de ezt Önök is tudhatják.

Fogva tartásom 30 napja után a most kezemben lévő nyomozási anyagokból arra lehet következtetni, hogy semmilyen komolyan vehető eszköz, fegyver és ölési cselekményt igazolni látszó tárgyi bizonyíték nem került elő, pedig teljes gőzzel rajta vannak a hatóságok ezen az eget rengető ügyön. Bár így nyomoztak volna eddig is és akkor most ez az „ügy” nem is lenne.

Önök fölött is Pintér Sándor diszponál? Na, szép, mondhatom! Akkor ki lehet a többi? Önök ítélkeznek? Milyen jogon?

Van az országban pár szerveződés, csoport és elég jó ismeretségben állok a közállapotok miértjével is. Vannak „alkotmányt” alkotók is és rendszerváltást követelők, és bizony elszámoltatást óhajtók, és hagyományörzők, miközben azért indulatok működnek mindenkiben.

Egy átlag focimeccsen is elhangzanak durva dolgok az „ultráktól”. A közbeszéd elaljasult. Olyan, amilyenné tette a „politika”. Ma egy átlag szavazó saját véleménye szerint is csak „bűnözőkre” szavazhat, de nincs más, ezért a több rosszból igyekszik „választani”.

Tény. A letartóztatásom ideje alatt nem merült föl újabb tényállás, sőt a kezdeti is talán kezd meginogni. A Budai Kerületi Bíróságnak most adok be egy háttér információt tartalmazó „feltáró vallomást” az okokat illetően. Tudom, a döglött kutyát sem érdekli. Nelson Mandela erről sokat mesélhetne, ha élne.

Álláspontom szerint én akartam, hogy legyen eljárás, akció, nem pedig a „leleplező hatóságok”. Tudtam, hogy lehallgatnak, megfigyelnek és az ominózus kulcsi találkozón a titkosszolgálattól is vannak. Minden korábbi „találkozónk” ennek a tudatában történt, nyíltan nem konspirálva. Most azt akartam, hogy legyen média és felhajtás, mert életveszélyt jeleztek az augusztusi találkozónkon. Föl kellett lépnem ez ellen és ehhez „provokálnom” kellett a „szolgálatokat”, akik korábbi megkereséseimre nyíltan nem reagáltak. Most végre igen.

Élő, egyenes adásban ment a facebookon a találkozó közvetítése és erről minden résztvevő tudott. Én pedig arról is úgy tudtam, hogy a környezetemben sem eszköz, sem pedig ölési szándék nem realizálódott. Az eltelt egy hónap bizonyítékai ezt igazolják. Azt érzem, hogy lehet dobálózni a BTK életfogytiglanjával és akadályozni a védelmet, megakadályozni a védekezést, sőt szelektíven használni a „jogot”, de hát ez mifelénk közismert „joggyakorlat”. Mástól elvárjuk, magunk viszont nem ragaszkodunk hozzá! Ettől azért lehetnének cizelláltabbak és pragmatikusabbak.

Most van 2021. október 29-e délelőtt, mikor írom ezt a „lebbezést” és nincs a kezemben semmilyen határozat, ítélet, ügyvédi kereslet, pedig ma nagy tárgyalásnak kell lenni, vagy...nem is tudom minek, ami alapján itt kell maradjak. Lehet még eztán kapom meg tárgyalás nélkül a „hosszabbítást” anélkül, hogy lenne ügyvédem?

Nem találgatok, de az eljárást nem tartom így sem törvényesnek, sem jogszerűnek.

Én tudom, hogy nem követtük el a gyanúsításban megfogalmazottakat. Egész másról szól ez a történet.

Ami a felelősség alóli kibúvásom és elrejtőzésem illeti, az merő fikció. Én vagyok ebben az „országban”, aki nem bújik el, nem menekül, hanem kiáll és nem védi „mentelmi jog”, ahogy az a „kiváltságosok” esetében szokott lenni. Nincs hajlandóságom a „külföldi” léthez. Oda a kényszer vitt, mert „idehaza” nem kaptam munkát. Javaslom kipróbálni! Igen tanulságos. Nincs szándékomban elmenekülni, mert a családom nélkül amúgy sem ér az életem semmit, ők pedig nem követnének. Az eljárást eszem ágában sincs megghiúsítani, sőt azt én akartam, Önök csak „mellékágak” a kérdésben.

Miért is tettem, amit és ahogy, ez a kérdés csak szöveget kellene üssön a fejekben. Egyet értek azzal, hogy kiemelt társadalmi érdek az „ügy feltárása” és én is ebben vagyok érdekelt. Táruljon föl minden, mi zajlik itt, kik által és miért, de ezt nem akadályozni, hanem segíteni kívánom.

Nem konspiráltunk, nem egy titkos nyomozás „buktatott le” és a közösség nyitott volt és tudta, hogy mi nem bujkálunk. Önök ezt vagy nem képesek fölfogni, vagy nem akarják.

Mi lenne, ha szabadlábban védekezhetnék? Talán tudnék védekezni, mert így nem férhetek hozzá anyagaimhoz, tanúkhöz, Önök pedig a nyakunkra küldték (jó nem személyesen) a média-sakálokot, programozni a kérdésre adott egyértelmű választ. Ha bárki is komolyan akarna bármi hasonló „bűncselekményt” elkövetni, az nem így csinálja. Nem vagyunk eszelősek, illetve nem mi vagyunk azok.

Ha kikerülök, megpróbálom kiengesztelni a családomat.

A társaságnak, melyet ismerőseim és ismeretlenek alkotnak, nincs és nem volt eszköze és ezek után, ha lenne is, többször meggondolná, hogy tegyen-e bármit is, vagy tehetetlenségében magával végezzen. Az estek tetemes százalékában öngyilkosok lesznek az emberek, ahelyett, hogy gyilkosaik ellen emeljének kezét. Egyetlen kilakoltatást végző végrehajtót sem lincseltek még meg és egyetlen rendőrrel sem számoltak le, aki ezt segítette, miközben 4,5 ezer öngyilkosságról beszélnek csak ezen esetek kapcsán.

Gyurcsány ellen 2006 óta megy a nyílt agresszió és „állami szinten” is szítják, a volt miniszterelnök mégis szabadon mászkál a tömegekben, -közt és mellett. Tudja, nincs mitől félnie. Ez a nép csak pofázik, ugatnak, mint a kutyák, de nem harapnak. Csak tudja. Én is tudom, tudtam már ezt rég. Itt nem lehet „felszítani” a „népet” semmire. Itt kényszeríteni kell! Ők tudják. Kriminálisok hivatalos álláspontja szerint az erőszakos tartalmak is azért mehetnek a médiában bátran, mert nem agressziót váltanak ki, hanem paradox módon azt az érzést keltik, hogy a világunk ilyen agresszív és félnünk kell. Ez tény. Ez a „nép” retteg. Oka van rá.

Én és a társaság többi tagja nem agresszív, nem vagyunk mi bűnözők. Egyik rendőr mondta, mikor a TEK szóba került, hogy „megalakításuk”-kor a társaság felének eltűnt a priusza! Nem a gépkocsija, hanem a büntetett előléte.

Én nem ismételnék bűnt, mert bűnöm eddig nem volt és most sincs. Nem vagyok agresszív, de szeretem kimondani azt is, amit más nem mer. Szerintem erről le fogok szokni, mert az asszony, ha még tudjuk rendezni a közös életünket, ehhez a feltételhez köti jelenléte.

Nem reális az állítás, miszerint „befejeznék” a cselekményt. Semmilyen valóság alapja nincs és pont ugyanolyan fikció, mint a „független magyar bíróság”, melynek feje a homokos orgián lebukott és a droggal menekülő fideszalapító díszdoktor, alkotmányozó Szájer János és felesége Handó Tünde.

Szerintem ne ítélkezzenek elhamarkodottan! Gyurcsány Ferenc (megszólítása: miniszterelnök úr) megígérte, hogy a választások másnapján az alkotmányt összetépi és lábbal tiporja, aztán 50%+1-l új alkotmányt grundol.

Az alkotmány komoly dolog, az alkotmányos rend is az, de ha már Szájer József „rakta össze” Brüsszelben, én kis egyszerű ember mit gondoljak arról, mi a helyes és mi nem, ha jogképzett referencia személyek ilyen példával élnek?

Veszélyes, amit elkövettem? Ennyire? Annyira, hogy a hivatkozott kulcsi videót nem tiltotta le sem a feljelentő Alkotmányvédelmi Hivatal, sem a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség, sem egy állampolgár? Akkor ők most büntársak, vagy egy más bűnözői kör „törvényes” felhatalmazottjai? A feleségem vetette le az inkriminált felvételt, miután látta, ezt nem teszi meg más a média felhajtás ellenére sem. Jelentsem föl a hatóságot „bűnpártolás, izgatás, vétkes hanyagság és 33 ember ellen ilyen-olyan bűncselekmények és az alkotmányos rend erőszakos megdöntésének kísérletében végzett aktív együttműködésért? Komoly kérdés ez.

Tekintsék följelentésnek az alábbi gondolatot! El sem tudnám képzelni, hogy ha valaki röplapozna, plakátolna a városban, hogy „öljétek meg az annunakikat és minden porontyukat” a hatóságok még hetekig arról nyekeregnének, hogy keresik a tettest, de a plakátokhoz nem nyúlnának. Ez életszerű?

Politikai ügy. Elejétől fogva az volt, azért nem jelentette egyből az Alkotmányvédelmi Hivatal sem, ülve rajta vagy 11 napig és azért sem törölték a videót, mert akarták, hogy valaki tegye meg! Veszélyeztették volna a védett személyeket? Van ilyen szakmai protokoll? Nyomozást kívánok az ügyben elrendeltetni!

Van-e egyáltalán „legitim” alkotmányunk? Ebben a kérdésben még múlt évben tettem bejelentést (évek alatt sokadjára) az Alkotmányvédelmi Hivatalnak. Érdekes egy helyzet és még mindig az a kérdés, hogy védekezhetek-e szabadlábbon?

Van egy világlátásom, ahogy állítólag Orbánnak, Gyurcsánynak és mindenki másnak is volt a „rendszer váltáskor”, esetleg a most megszentelt 1956-os forradalom....

vagy éppen 2006-tal kapcsolatban is közhatalom által elkövetett alapjogsértésekről, embervadászatról beszélnek most. Sok idő után Orbán „világlátása a Nagy Imre

újrateremtéséről (neki is volt világlátása) a Soros alapítvány támogatásával a miniszterelnöki székhez segítette. Baj, ha ezt valaki látja? Én látásra vagyok ítélve és átok ez nekem. Meghalok bármikor, ha úgy érzem, terhére vagyok a családomnak és nem segítem a valóban magyar ügyet. Vagy ott a börtönben vagy bárhol máshol. Nem öröm ez nekem, de egy kis tanyára még visszahúzódnék a feleségemmel és felőlem a világjárvány kellős derekán mindenkit tereljének csak ki egy vadászati kiállításra, vagy egy békemenetre, vagy bármilyen kampány célú rendezvényre, majd amikor ez lement, kötelezzenek rá, hogy maszkolj, oltass és ne láss, ne hallj, ne érts és ne tedd szóvá!

Akkor most „magyarország kormánya” tömeggyilkosságban részes? Följelentés ment már be?

Nekem már rég elment a kedvem a harctól és napi 10-12 órában végeztem kétkezi munkát. Nyűg volt már ez nekem rég a Pí-körrel és anélkül is, de mikor a többiek észlelték a testemen a cserhádi előadás közben a valószínűleg fegyverhez köthető lézerirányzék pötytyét és testükkel próbálták azt kitakarni, rádöbbsentem, hogy valamit tennem kell, amivel a „hivatalokat” és a „médiát” beavathatom és elháríthatom a veszélyt. Ezt leírtam a bíróságnak, kérem áttanulmányozni a BKKB-nak küldött anyagot, ami most még itt van az asztalomon, de együtt adom fel a leveleket.

Bűnös volnék? Lehet, de nem ebben az „ügyben”, nem evilági ügyben. Emberileg, amit lehetett, megtettem eddig is a nemzetem épülésére. Eztán túl sok dolgom nem maradt. Önökben „hinni” olyan, mintha bottal akarná piszkálni az ember a holdat.

De, hogy tetéződjön az amúgy sem rózsailatú helyzet, had' idézzek Kovács Áron Dezső folytatólagos kihallgatási jegyzőkönyvéből 2021. október 11-i dátummal: Áron nehezményezte, hogy az ügyészség a gyanúsításban a 33 név egyikét fölcserélve - Freund Tamás nevét Fajd Dánielre - azt a látszatot kívánták esetleg kelteni, hogy korábbi ügyének „sértettjével” a végrehajtóval kapcsolatosan magáncélból és bosszúból akart „ítélkezni”. Igen érdekes „véletlen” ez, amit Kovács Áron Dezső észrevételezett, mert az egyértelműen „politikai” ügy azt a látszatot keltheti a médiában, hogy piti bosszúról van szó. Hát kérem ez most akkor hivatalos hamisítás? Még kiderülhet, hogy a Kennedy gyilkossághoz is közünk van? Aljas módszer, de örülök, hogy a törvénynek ilyen kitartó és lojális őrei a „hibákat” rendbe hozzák, s ha kell, esetleg elő is idézik.

Ha mi bűnösök vagyunk, akkor Önök sokszorosan azok kell legyenek, ha nem tettek bejelentéseket, feljelentéseket, észrevételeket társadalmi helyzetüknek, szakmájuknak és állampolgári kötelességüknek eleget téve, mert mindenkinek kötelessége jelezni a hatóságoknak, ha törvénytelenységnek tűnő, bűncselekmény-gyanús esetet észlel. Önök hány ilyen feljelentéssel éltek eddig?

Az én „világlátásom állampolgári kötelességemen, katonai eskümön, igazságérzetemen alapszik. Lelkiismeretemet követem és rendet tartok a környezetemben. Sok év alatt nagyon sok feljelentést, bejelentést tettem a hivatalok felé, de visszajelzés, ha jött, az is ellenem irányuló eljárásban merült ki. Nem magamért tettem, hanem Önök helyett is. Most is ezt teszem, miközben azon vannak, hogy börtönben rohasszanak el. Micsoda keresztényi szeretet ez.

Jézus jönne az igével, ma is úgy járna, mint akkor. Elismerem, hogy nem szokványos a „kommunikáció”, na de a világ sem az és valljuk csak be, ahol Pintér Sándor diszponálhat, ott hagyjon fel minden ember a reménnyel? Nem szeretem a képmutatást.

Megértem Önöket, de ettől, amit ilyen vehemensen és jogi csúréssal állítanak, még nem igaz. Igaz a jog sem igaz. De akkor minek vannak Önök?

Börtön biznisz. Tisztán tudományos célból kérdem, még ha nem is kapok választ csak újabb „elutasítást”

Summa summárum, ha már ügyvédem sincs, pedig járna, azért megköszönöm, ha legalább elolvassák és magán emberként értelmezik a „fellebezésemet”. Fölösleges tudom. Az utasítás élet vagy halál kérdésében fentről érkezik. Azért emberileg fontolják meg, ha bíróilag ezt már nem tehetik meg, mert ha mégis, úgy járhatnak, mint én. Ne akarják, belepusztulnának gyorsan. Nem annyira jó „izgojnak” lenni. Sokkal kényelmesebb lapos pofával kushadni és fölvenni a havi apanázst, meg ami még leesik innen-onnan, kinek hogyan Megértem én. Voltam azon az oldalon is. Már csak magányra vágyok az asszonnyal egy tanyán, embert se lássak, igaz már most is alig látni.

Úgy látom 33-an jól vannak, a Pí-kör megsemmisítésre került, én ellehetetlenítés alatt vagyok, az alkotmányosság kérdését meg Gyurcsány intézi Orbánnal, ahogy eddig. A foglalkozás elérte célját. Sok jutalmat ki lehet osztani a „hős” szolgálatoknak, ügyészeknek, bírónak. Megint megmentették a világot a „bűnözőktől”.

Budapest, 2021.10.25.

(A levelet 2021.11.03-ig nem vette át tőlem senki.)

Posta Imre